

“Про минуле ми повинні знати якнайбільше...”

Нещодавно у приміщенні Будинку науки і техніки Тернопільської дирекції залізничних перевезень в урочистій обстановці відкрили кімнату бойової і трудової слави Тернопільської дирекції. В урочистостях взяли участь керівники та профспілкові лідери дирекції, ветерани. Оскільки ця подія збіглася з відзначенням 20-річчя Асоціації ветеранів війни і праці залізничного транспорту України, то чотирнадцятьом найактивнішим головам ветеранських організацій начальник дирекції Віталій Савчук вручив Подяки від начальника залізниці.

Багата експозиція кімнати історії Тернопільської дирекції – результат клопіткої праці голови ветеранської організації дирекції Ніни Вавришук. Ніна Феофанівна радо погодилася зробити короткий екскурс в історію та розповісти про створення цього залізничного музею читачам нашої газети.

– Кімната бойової і трудової слави була моєю давньою мрією, планувала створити її відтоді, як

дистанцію колії, станцію Тернопіль, Тернопільський вокзал, відділку клінічну лікарню станції Тернопіль, Тернопільську дирекцію та інші відокремлені підрозділи. У кожному альбомі зібрані унікальні фотографії, на яких вказані прізвища працівників.

Багато цінної інформації розміщено на стендах. Наприклад, була в локомотивному депо Тернопіль футбольна команда

очолила ветеранську організацію, – розповідає Ніна Вавришук. – Про це мріяв і мій попередник на посаді голови ветеранської організації Едуард Олександрович Грудзіна. Експозиції і стенди розповідають про роботу всіх підприємств Тернопільської дирекції, про людей, які своєю працею творили історію нашої дирекції та Львівської залізниці загалом. Спочатку закупили альбоми, у яких розмістили матеріали, фотографії, усе, що надали підприємства. Дуже вдячна всім головам ветеранських організацій, які відповідально поставилися до цієї справи. На сьогодні альбоми гарно оформлені, у них достатньо цікавої інформації. Особливо вдячна начальникам Тернопільської дистанції електропостачання Володимирі Антонішину та Львівського центру механізації колійних робіт Анатолію Кочану, які особисто, у тому числі й матеріально, взяли участь в оформленні альбомів про історію своїх підприємств. Крім того, в експозиції маємо оформлені альбоми про Тернопільський регіональний відділ ІОЦ, локомотивне депо Тернопіль, Чортківську

“Локомотив”, яка в серпні 1943 року провела на тернопільському стадіоні матч зі збірною військово-повітряних сил фашистської Німеччини “Люфтваффе” і перемогла з рахунком 1:0. Про цей історичний матч писали різні газети, у т.ч. і “Львівський залізничник”. На стенді є фотографія учасників того матчу, зокрема це Іван Онисько, Богдан Назар, Петро Муран, які після завершення війни продовжували працювати на залізниці аж до виходу на пенсію.

На іншому стенді відображена історія створення Тернопільського відділка та імена його перших керівників і профспілкових лідерів. Імена довоєнних керівників відділка, на жаль, не вдалося встановити, бо під час Другої світової війни весь архів згорів. На стенді подана й інша важлива інформація, наприклад, про те, що перший поїзд із Золочева до Тернополя прийшов у 1870 році, до Збаража – у 1897-му. Щодо профспілкової організації дирекції, то першим її головою був С. С. Дмитренко, його наступником В. Т. Биков, нині профспілковим лідером є І. М. Кокільський. Окремий стенд при-

свячений ветеранам Другої світової війни, учасникам бойових дій. Серед них – нині 89-річний партизан, колишній начальник станції Збараж Михайло Никифорович Гулий. Про долю цього чоловіка неодноразово розповідали і тернопільські газети, і “Львівський залізничник”. Інший стенд знайомить із почесними залізничниками дирекції. Зі станції Тернопіль передали цікавий експонат – “Книгу пошани”, яка розпочала літопис ще у 1967 році, де подані фотографії працівників станції. Із багатьма з них мені довелося працювати, когось вже немає серед живих. На жаль, із 1987 року ця книжка не поповнювалася новими фотоматеріалами. Як на мене, цю традицію можна було б продовжувати. Разом із тим приємно, що зараз на підприємствах відновлені Дошки пошани.

Нашою гордістю був і залишається машиніст локомотивного депо Тернопіль, поет, член Спілки письменників України Ярослав Сачко, який помер у 2007 році. На стенді – світлинки з обкладинками збірок поета, крім того, Ярослав Сачко був активним дописувачем “Львівського залізничника”. Упевнена, що відвідувачів зацікавить підшивка “Львівського залізничника” за 1971-й рік, яку колишній редактор галузевого видання Анатолій Гороховський подарував Ярославові Сачку з нагоди виходу у світ 4-тисячного номера газети.

Тепло й урочисто проводжають ветеранів на заслужений відпочинок на наших підприємствах. Про такі події теж можна дізнатися з фотографій. Привертає увагу стенд із поштовими листівками, на яких відтворена історія Тернопільської дирекції – який вигляд свого часу мали вокзали, станції, мости тощо.

На залізниці завжди з повагою ставилися до донорства, першій за кількістю донорів у нас переважно утримувало локомотивне депо Тернопіль, де головою первинної організації Червоного Хреста був машиніст, почесний донор СРСР та України Антон Вацик, який нині очолює ветеранську організацію депо. Завдяки йому сторінка історії донорства представлена цілим альбомом.

Крім стендів, вдалося зібрати небагато експонатів, серед яких пульт управління поїзної радіостанції, якими на залізниці користувалися аж до 2003-го року, передавач поїзної радіостанції. Сподіваюся, що експонатів не вдовзі побільшає.

Мабуть, не всім доводилося бачити книгу “Правила технічної експлуатації залізниць Союзу РСР” українською мовою, видану у 1935 році. Збережені книги наказів по відділку 1948-го і наступних років, книга обліку аварій на транспорті, які нам передала дирекція.

– Чи сподобалася експозиція, матеріали кімнати бойової і трудової слави ветеранам, присутнім на її відкритті?

– Ветерани були в захопленні від побаченого. Навіть не очікувала, що буде таке зацікавлення – до кожного стенда та альбому

стояла черга.

Хочу подякувати кожному, хто долучився до створення інформаційного і наглядного матеріалу про життя залізниці, усім, хто підтримав ініціативу створення такої кімнати історії дирекції, а саме Раді ветеранів війни і праці залізниці, дорожньому комітету профспілки, керівництву і профспілці дирекції, головам первинних ветеранських організацій. Особлива подяка заступнику начальника підприємства “Рокс-Львів” Ігорю Герасиму, який якісно і в стислі терміни здійснив оформлювальні роботи альбомів та стендів. Створення кімнати історії Тернопільської дирекції практично завершено, усе зроблено з натхненням і любов'ю, до того ж в основному коштом благодійних внесків ветеранських організацій. Хочу відзначити допомогу директора Будинку науки і техніки дирекції Василя Зарудного, який теж сприяв облаштуванню приміщення.

– Ваша ветеранська організація у змаганні серед регіональних рад ветеранів дирекцій цього року стала найкращою. Поділіться секретом успіху.

– Власне про роботу нашої ветеранської організації можна теж дізнатися зі стендів. Наприклад, хто очолює ветеранські організації на різних підприємствах тощо. Наше об'єднання включає 16 первинних організацій, загалом на обліку перебуває 3125 ветеранів. Засідання об'єднаної ради проводимо не раз на півроку, як записано у статуті, а щомісяця, це дає можливість більш оперативно вирішувати всі проблемні питання.

– Чи виникають труднощі у роботі?

– Звичайно, особливо важко спілкуватися з людьми, які живуть у віддалених селах Тернопільщини, та ми частково знайшли вихід: уточнюємо, хто перебуває на лікуванні, провідуємо їх, надаємо посильну матеріальну допомогу. Люблять наші ветерани зустрічатися на свята, а ще більше вони люблять подорожувати. Гарний настрій від таких подорожей додає людям інтересу до життя, наповнює його новим змістом.

– Торік громадськість Тернопільщини присвоїла Вам почесний статус “Людина року”. Розкажіть про це докладніше.

– Крім ветеранської роботи на залізниці, я є членом президії міської і обласної рад ветеранів. А цього року обрана координатором волонтерського руху в області. Це не проста місія, що полягає в координації роботи з німецькими людьми. Робити це нелегко, бо нема фінансування. Тому, спілкуючись з керівниками підрозділів та установ, завжди наголошую, що волонтерська робота повинна триматися не лише на ветеранах, але й на молоді. Добре розумію важливість слів, які свого часу сказав колишній міністр транспорту, Герой України Георгій Кірпа: “Про минуле ми повинні знати якнайбільше, бо без нього неможливо оцінити сьогодення і осмислити майбутнє”. Ці слова закарбовані на одному з центральних стендів нашого музею.

Оксана ПОДОЛЬСЬКА

Реклама

ЗА КРЕДИТАМИ – В КРЕДИТМАРКЕТ!

- ▶ До 75 000 грн
- ▶ До 36 місяців
- ▶ Без застави

м. Львів, вул. Городоцька, 12,
тел.: (067) 502-41-78,
(322) 53-23-38;
вул. Книгині Ольги, 106 (Аквапарк),
тел.: (067) 218-08-32,
(322) 53-23-39
Вартість дзвінків згідно діючих тарифів оператора

Контакт-центр:
0-800-508-707
Дзвінки у межах України безкоштовно

КРЕДИТМАРКЕТ www.KreditMarket.ua